

V kakšni občini želimo živeti?

Komentar na publikacijo z zgornjim naslovom, ki jo je aprila 2010 izdala Občina Krško.

V društvu Zeleni krog že dve leti podajamo različne predloge na naslovno vprašanje. Prav vsi predlogi so v podrobnosti objavljeni na spletni strani društva www.zelenikrog.org.

Predlogi društva Zeleni krog se nanašajo na razvoj mesta Krško in tudi celotne občine. Ideje so prepogosto deležne kritik, da se zavzemamo samo za koristi mesta. To zavračamo. V kolikor posameznik premore dovolj širok pogled na družbeno, kulturno in gospodarsko situacijo, mu to nudi jasno predstavo o tem, kaj je pomembno za mesto in kaj za periferijo. Razvoj mesta ima pač druge prioritete kot razvoj podeželja, urejeno mesto pa tudi koristi in je v ponos vsem prebivalcem občine.

Ker je v publikaciji izpostavljena tema uporaba nadomestil za jedrske objekte, lahko samo ponovimo stališče društva, naj se denar iz jedrske rente 100% porabi za skupne nadstandardne programe v celotni občini Krško. Uprava Občine Krško je dolžna zagotoviti osnovne predpisane standarde iz drugih prihodkov. Torej, za denar iz nadomestil želimo nadstandard.

V publikaciji so naštet izvedeni in bodoči projekti, ki se bodo izvajali v občini, ter njihova finančna shema. Društvo Zeleni krog ne želi biti samo kritično, ampak predvsem konstruktivno podajati predloge, ki bi lahko dvignili razvoj občine in zagotavljali vsem prebivalcem višjo kakovost življenja. Zato izrekamo tudi pohvale. Res je, v zadnjem desetletju se je v občini Krško veliko naredilo.

Če pa podrobneje pogledamo situacijo, pridemo do zaključka, da se je v razvoju vendarle zapostavilo prav mesto Krško. Imamo urejenih večino naselij v občini, samo mesto Krško pa žal ne daje podobe mesta, ki bi bilo kakorkoli bolj napredno. Kritična sta predvsem prometna ureditev in estetski videz mesta.

Z izjemo subvencioniranega mestnega avtobusa se na področju urejevanja prometnih težav ni naredilo nič. Miselnost, da se bodo prometne težave rešile z izgradnjo novih cest, obvoznic in parkirišč, je za povprečno razgledanega Evropejca preživeta. Že dve leti opozarjamo na potrebnost vzpostavljanja alternativnih rešitev prometa, kot so povezave za pešce in kolesarje ter bolj učinkovit javni prevoz, vendar pa imamo občutek, da ljudje ki odločajo, pobud Zelenega kroga zaenkrat še ne jemljejo resno.

Drug problem, ki zadeva mesto, pa tudi podeželje, je pomanjkanje občutka za estetiko pri gradbenih posegih v prostor. Z redkimi osamljenimi izjemami imamo v mestu preveč črnih točk, kot so propadajoče stavbe, neokusno obnovljene ali dotrajane fasade, propadajoče ceste in pločniki, ki mestu ne pristojijo. Nedavni večji posegi v ureditev pomembnih delov mesta (trgi, parki, pločniki) skušajo videz mesta olepšati in funkcionalnost infrastrukture izboljšati. Vendar pa so se nekateri od teh primerov obnove izkazali kot neprimerni, estetsko vprašljivi in funkcionalno nepremišljeni. Meščani, ki se več zadržujejo v mestu, bodo vedeli, o katerih primerih govorimo.

Mesto potrebuje kakovostno načrtovanje arhitekture, ki se mora obvezno preveriti na natečajih. Samo tako lahko dobimo najboljše estetske in funkcionalne rešitve. Kot vzor odlične prenove pa gre omeniti pravkar odprto Valvasorjevo hišo, kjer pa gre zasluga tudi budnemu očesu spomeniškega varstva.

Problem na podeželju je podoben. Pomanjkanje občutka za estetiko pri investitorjih, v sodelovanju s pomanjkljivim nadzorom pristojnih služb, ki dajejo gradbena in uporabna dovoljenja, rezultira v iznakaženem videzu podeželske krajine. In tako na vasi rastejo moderne hiše z »rostfraj« ogradami, ki nimajo s podeželjem nič skupnega. Zmešnjava na vasi, zmešnjava v mestu.

Še en problem, ki je dostikrat prisoten pri gradbenih investicijah pa je ta, da je v končni fazi izvedba na gradbišču pogosto opravljena nekvalitetno, vgrajeni so slabi materiali, zato kmalu po otvoritvenem blišču na dan pridejo pomanjkljivosti, s katerimi pa se potem nihče več ne ukvarja. Ob velikih zneskih, ki gredo v te projekte, je res škoda, da na koncu dobimo pomanjkljive izdelke.

Za konec še citat župana iz publikacije: »potrebujemo modre in preudarne rešitve«, ter zadnji odstavek, v katerem je omenjeno sodelovanje, povezovanje in solidarnost. Vrednote, s katerimi se absolutno strinjamo. Potrebujemo pa tudi več širine v razmišljanju in hitrejši razvoj meščanstva, ki bo nazadnje koristilo vsem. Večina problemov, ki smo jih navedli, je rešljiva z lahkoto, tudi z manj denarja, če le probleme in razlike razvoja mesta in podeželja sprejmemo in obravnavamo z drugačnim pristopom in odprto glavo. Včasih pa se zdi, da komu ogromne številke proračuna, izražene v evrih, zameglijo jasnost pogleda. In potem, kljub bogatim investicijam, ni napredka.